

en Bortøbslen af Præster. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henholde mig til mine tidligere Dtringer.

J. H. Hansen: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe, thi den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) har allerede i Begyndelsen af Forhandlingerne klart og tydeligt udtalt, hvad der ligger til Grund for den Indstilling, som han i Forening med mig har gjort til Thinget, og dersom Noget senere skulde kunne have bidraget til at vise det Rigtige i vor Anskuelse om denne Sags heldigste Ordning fra Rigsdagens Side, saa er det, hvad der senere er fremkommet. Vi have nemlig faaet saamange rige Udviklinger af Kunstens Mysterier og af hvad der skulde fremme og udvikle Kunsten, medens dog de forskjellige Talere ikke ere gaaede i samme Retning, men imod hverandre, at jeg antager det er gaaet flere Talere som mig, at det Hele løber aldeles rundt for mig. Jeg vilde være i overordentlig stor Forlegenhed, dersom jeg skulde dømmes mellem den „brune“ eller den „blonde“ eller „Paryksfilen“; jeg er der paa et aldeles fremmed Gebet, og jeg troer, at man tjener Kunsten bedst ved i Henhold til det Forslag, her foreligger, at overlade Kunstens Udvikling og Fremme til den samme Anstalt, der hidtil har sørget for den, nemlig Kunstakademiet, som jo dog forstaaer sig bedst paa de Dese. Jeg antager, at mange af de ærede Herrer ville erkjende, at de ikke have tilstrækkelig Indsigt og Kunstfands til at kunne gribe ind og dømmes om, hvorledes dette Akademi bedst ordnes, og jeg vil gjøre den ærede næstsidste Taler opmærksom paa, at man kan glæde sig meget ved at see Kunstens Frembringelser, Mange kunne maaffee i enkelte Diebliske endog gaae saa vidt at blive saadanne „Hedninger“ at ansee Kunsten som Noget, der giver en Forsmag paa Evighedens Glæder, som han udtalte; men Et er gennem Die og Dre at kunne nyde Kunstens Frembringelser, og et Andet er at have Forstand paa, hvorledes Kunsten bedst udvikles — jeg troer, at det er noget aldeles forskjelligt. De fleste Menneſter have en vis Sands for Kunsten og glæde sig ved at see dens forskjelligartede Frembringelser, men det

er kun givet meget Saa at have nogen bestemt og klar Mening om, hvorledes Kunsten bedst fremmes, under hvilke Former og paa hvilken Maade den hensigtsmæssigt ordnes; men det er dog det, der her ligger for, det, hvorover Folkethinget skal sælde en Dom, og det er det, jeg for mit Vedkommende ikke tør. Da Regjeringens Udkaſt viser, at Akademiet trænger til et større Tilskud, foreslaae vi, at man, i Erkjendelsen af den store Nytte, Akademiet stifter med Hensyn til Kunstens Udvikling, giver et saadant Tilskud, men forøvrigt lader det Hele staae uforandret som hidtil, og altsaa lader de Kunstfyrstandige og Kunstnerne selv have den afgjørende Indflydelse paa Akademiets fremtidige Udvikling. Naar jeg dernæst betragter Forslaget, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds og jeg have stillet, fra et mere praktisk Standpunkt, saa har jo den ærede Minister anført, at Professorerne allerede ere kongelig ansatte, og at der ikke forandres Noget deri ved vort Forslag; dette er ganske rigtigt, men den Pensionsberettigelse, som disse ældre Professorer maaffee have paa Grund af den tidligere Ansættelse, gjælder ikke for de følgende Professorer ved Akademiet; de ville nemlig ikke i Finantsloven blive opførte med en bestemt Gage for hver enkelt saaledes som de andre Professorer ved Akademiet, og derfor ville de, dersom vort Forslag antages og Regjeringens Lovudkaſt altsaa bortfalder, vel blive pensionsberettigede af Akademiets Hovedkasse, hvortil dette Tilskud hdes, men ikke af Statskassen. Med Hensyn til Raadigheden over den foreslaaede Sum, saa er det jo ikke i mindste Maade vor Hensigt at forandre det bestaaende Forhold i saa Henseende. Den fulde Raadighed, som Akademiet og Ministeriet hidtil har udøvet med Hensyn til det Tilskud, Staten har givet, vil ogsaa vedblive at bestaae med Hensyn til det forøgede Tilskud. Naar den ærede Minister meente, at en saadant Udvidet Bemærkning for ham ikke var saahagelig, fordi den vilde udsætte ham for en i det Enkelte gaaende Kritik med Hensyn til Anvendelsen af Beløbet, saa troer jeg, at den ærede Minister ganske rolig kan imødesee denne Kritik, thi vi have jo, som jeg har anført, i vore Forhandlinger her et Billede af, i hvilke